

ATLANTIDA

Marie Červinková

Bakalářská práce
2012

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ústav designu oděvu a obuvi
akademický rok: 2011/2012

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Marie ČERVINKOVÁ**
Osobní číslo: **K09063**
Studijní program: **B 8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimedia a design - Design oděvu**

Téma práce: **Atlantida**

Zásady pro vypracování:

Výtvarné zpracování a realizace finálních návrhů, cca 6-8 modelů.

Technická a teoretická příprava projektu, sběr potřebných informací a vyhotovení práce dle zadaných parametrů.

Prostudování a analýza dostupných materiálů a informací, vlastní závěry.

Rozsah práce: Koncepční a výtvarné řešení designu oděvu ve variantách, finální řešení, výběr materiálů, stříhové řešení, realizace vybraných oděvů, výtvarná dokumentace.

Svůj návrh dokumentujte v závěrečné písemné zprávě, doložte kresebnými návrhy dokládajícími postup řešení (přípravné skici cca 20 stran, fotodokumentace a módní fotografie, vše formát A4). Odevzdejte ve 2 stejnopisech v pevné vazbě. Součástí předané písemné práce jsou i 2 vyhotovení na CD.

Na samostatném nosiči CD-ROM odevzdejte v minimálním počtu 10 kusů obrazovou dokumentaci praktické části závěrečné práce pro využití v publikacích FMK. Formát pro bitmapové podklady: JPEG, barevný prostor RGB, rozlišení 300 dpi, 250 mm delší strana. Formáty pro vektory: AI, EPS, PDF. Loga a texty v křivkách. V samostatném textovém souboru uveďte jméno a příjmení, login do Portálu UTB, obor (ateliér), typ práce, přesný název práce v češtině i v angličtině, rok obhajoby, osobní mail, osobní web, telefon. Přiložte svou osobní fotografii v tiskovém rozlišení.

Rozsah bakalářské práce: viz zásady pro vypracování
Rozsah příloh: viz zásady pro vypracování
Forma zpracování bakalářské práce: tištěná/umělecké dílo

Seznam odborné literatury:

- [1] Shirley Andrews, Atlantida ztracená civilizace, 1997, Pragma, ISBN: 80-7205-966-1
- [2] Frank Joseph, Nové důkazy o Atlantidě, 2005, Fontána, ISBN: 80-7336-018-7
- [3] W.Scott-Eliot, Atlantida a ztracená Lemurie, 1997, Aurora, ISBN: 80-85974-19-3
- [4] Frank Joseph, Atlantis and 2012, 2010, Bear & Company, ISBN: 1-59143-112-3
- [5] Terry Jones a Susie Rushton, Fashion Now, 2008, Taschen, ISBN: 978-3-8365-0336-5
- [6] Ladislav Háva, Mayský kalendář a Atlantida, 2011, Ladislav Háva, ISBN: 978-80-904766-1-5
- [7] Tajemství oceánu, Andy Byatt, Alastair Fothergill, Velká Británie/Německo, BBC Na-tural History, BBC Worldwide, 2003

Vedoucí bakalářské práce: **MgA. Mária Štraneková, ArtD.**
Ústav designu oděvu a obuvi
Datum zadání bakalářské práce: **15. února 2012**
Termín odevzdání bakalářské práce: **18. května 2012**

Ve Zlíně dne 1. března 2012

doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.
děkanka

Titor
doc. Mgr. Ivan Titor
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně18.5.2012.....

MARIE ČERVINKOVÁ
.....
Jméno, příjmení, podpis

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevýdělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacího zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpirá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jím dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídnou k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Tématem mé bakalářské práce, jak už napovídá její název, je bájná Atlantida. Zaměřila jsem se na význam této legendy a na život, jaký její obyvatelé mohli vést.

V teoretické části rozebírám symboliku ztraceného kontinentu a zastavuji se nad otázkou spojitosti osudů vyspělých civilizací.

Praktickou část věnuji realizaci jednotlivých modelů, filozofii kolekce, její barevnosti a použitým materiálům. Hlavním prvkem je kombinace tradiční techniky s netradičním materiálem. Vytvořila jsem realisticko-fantastický náhled na údajně velmi vyspělou civilizaci s bohatou historií.

Klíčová slova: Atlantida, oceán, lidé, historie, detail, tvar, struktura, originalita, průhlednost

ABSTRACT

My bachelor thesis theme - as it is already mentioned in its name - is Mythical Atlantis. I focused on the meaning of this myth and possible life of its people.

In theoretical part I try to look into symbolic of this lost continent and concentrate on a connection question of advanced civilizations.

The practical part is dedicated to individual models, philosophy of my collection, its colors and used materials. The main element of it is a combination of conventional technique and unconventional material. I created realistic-fantastical preview of supposedly very advanced civilization with a rich history.

Keywords: Atlantis, ocean, people, history, detail, shape, structure, originality, transparency

Motto:

„Čím jste, je to, čím jste byli, a čím budete, je to, co děláte teď.“

Budha

Mé poděkování patří vedoucí ateliéru Mgr. Art Márii Štranekové, Art, D. za odborné vedení a především mé rodině a příteli, kteří mi byli po celou dobu studia a bakalářské práce velikou oporou a dokázali mě ve chvílích zaváhání nasměrovat správnou cestou.

Prohlašuji, že odevzdaná verze Bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	11
1 ATLANTIDA	12
1.1 RANÝ VĚK.....	13
1.1.1 do doby 48 000 let př.n. l.	13
1.1.2 v době 48 000 – asi 10 000 př.n.l.....	15
1.2 ZLATÝ VĚK.....	18
1.2.1 lidé.....	18
1.2.2 náboženství.....	20
1.2.3 vláda.....	21
1.2.4 vzdělání.....	21
1.2.5 věda.....	22
1.2.6 umění.....	22
1.3 ZÁNİK.....	24
2 ATLANTIDA A 21. STOLETÍ	26
2.1 OSUDY VYSPĚLÍCH CIVILIZACÍ.....	26
2.2 ALEXANDER MCQUEEN.....	32
II PRAKTICKÁ ČÁST	35
3 KOLEKCE ATLANTIDA	36
3.1 MATERIÁL.....	37
3.2 BAREVNOST.....	37
3.3 DOPLŇKY.....	38
4 NÁVRHOVÉ SKICI	39
III PROJEKTOVÁ ČÁST	45
5 FOTOGRAFIE	46
ZÁVĚR	54
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	55
SEZNAM OBRÁZKŮ	56

ÚVOD

„Atlantida zmizela

ale není zapomenuta

Někteří předpovídají, že jednoho dne Atlantida povstane z moří. Jiní však tvrdí, že místo ní se znovu objeví osvícení a duchovnost Zlatého věku.

Budeme-li se řídit příkladem dlouholeté atlantské civilizace a zjednodušíme svůj život...jestliže zdůrazníme lásku, soucit a spojení s přírodou...přijmeme-li nakonec rady od prospěšných nebeských návštěvníků, pak lidská rada a Země přežijí.

A duch Atlantidy povstane.“(Shirely, 1997)

Idea mé bakalářské práce vychází z hloubky a síly Atlantské legendy. Fascinující příběh záhadné civilizace uprostřed Atlantského oceánu ve mně probudil obrovský zájem a stal se zdrojem mé inspirace.

Chtěla jsem pracovat s novým tématem, obsahující fakta, historii, ale také mojí oblíbenou fantazii. Fantazie pro mě představuje nepostradatelnou součást této kolekce i mé tvorby, dodává všemu další rozměr a do jisté míry obsah odlehčuje.

Vzhledem k rozsáhlosti tématu jsem kladla velký důraz na koncept a ucelenou myšlenku celé práce. Hlavním ideou bylo pojmout Atlantidu jako reálný kontinent s bohatou historií, který se stal obětí jednoho z prvních kataklyzmat na planetě zemi. Snažím se objasnit důvod cyklického opakování těchto globálních katastrof a reaguji tím na proroctví o konci světa v roce 2012.

V První části své práce se zabývám dějinami bájně Atlantidy. Podle historického rozdělení ji dělíme na tři části: raná Atlantida, období Zlatého věku a na část zániku a znovuzrození. Popisují její kulturu, zvyky, vzhled obyvatelů jejich oděv a celkově jejich vyspělou úroveň života.

Dále se zastavuji nad spojitostí zániku vyspělých civilizací. Rozebírám příčiny cyklických katastrof na zemi a spolu s nimi rok 2012 vnímaný jako hrozbu zániku naší kultury.

Zmiňuji se také o poslední kolekci jednoho z nejslavnějších britských módních návrhářů na světě, pro kterého se Atlantida také stala zdrojem inspirace

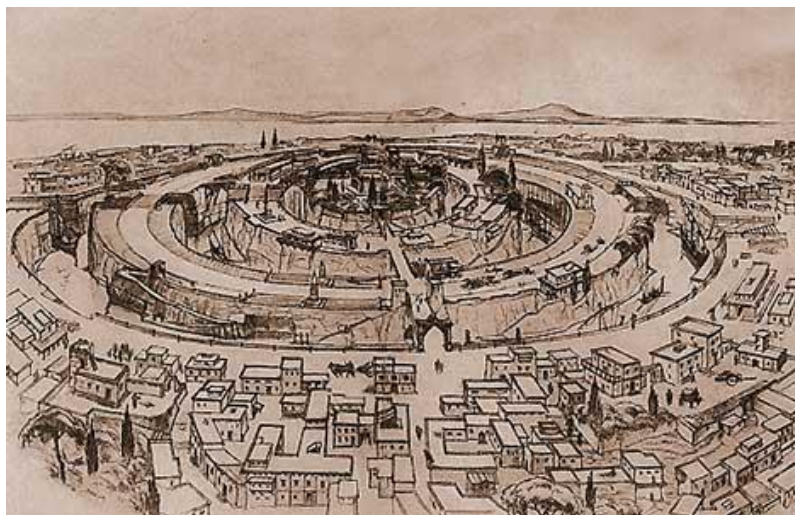
V další části se věnuji podrobněji filozofii celé kolekce, svým inspiračním zdrojům, módním skicám, zvolené barevnosti a tvorbě nového materiálu z neobvyklé suroviny a jeho použití.

Poslední část obsahuje fotodokumentaci zhotovené kolekce.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 ATLANTIDA

První zmínky o bájném kontinentu pochází od Platóna z roku 358 př. n. l. Řecký aristokrat a filozof vypráví o vzdálené říši ležící v dálce za Gibraltarem, uprostřed Atlantského oceánu. Oslnivé mořské království s monumentální architekturou osídlené vznešenými lidmi bylo ve své době zcela jedinečné. „Bylo vybudováno na soustředných kruhových prstencích střídající se pevniny a vodních kanálů stejné šířky. Vodní plochy byly propojeny soustavou kanálů, které protínaly město do všech směrů a vedle nich brány průplavy do tří prostorných přístavů na jižním pobřeží. Středový ostrov byl obestaven dvěma pevninskými prstenci. Každý prstenec byl obehnán vysokou zdí, vnitřní prstenec byl navíc až marnotratně osázen pláty ¹orichalka.“ (Joseph, 2005) Na akropoli se tyčil královský palác - nejduchovnější a nejbohatší skvost této země. Uprostřed něj stál chrám obehnán zlatou zdí zasvěcený bohu Poseidonovi a jeho pozemské ženě ²Kleitó. Atlantský lid byl dlouhé roky obklopen božskou láskou a uznávaný pro svoji moudrost a čest. Postupně v něm však začala převládat lidská nectnost. Tak se Zeus, vládce všech bohů, rozhodl potrestat jejich pýchu a navrátit lidem jejich moudrost. V jediném dni a za jedinou noc se ostrov Atlantida ztratil v mořských hlubinách.

Obr. 1 Atlantida

¹ Orichalko - bájný kov, růžově zlatavé barvy

² Kleitó-žena z Atlantidy, popsána Platónem v dialogu *Kritias*, porodila 5 párů chlapců, králů Atlantidy

Kontinent Atlantidy byl velmi nestálý. Jeho země se již od dávného začátku vracela ke dnu oceánu, z kterého vzešla před více jak 200 000 miliony lety. Při rozkladu Pangey začaly z průřev na hraniční čáře mezi americkou a euroasijskou deskou vystupovat roztavená láva a vulkanické horniny. Tyto materiály z nitra země se spojily a vytvořily středoatlantský hřbet uprostřed Atlantského oceánu. Spolu s Azorskou plošinou tvořili pevninu Atlantidy. Dnes je mořské dno mezi americkým a euroasijským kontinentem dále odděluje nepravidelnou rychlostí. Již před 2000 lety byly k sobě blíže o tři kilometry, než jsou v současnosti. Dalším důvodem proč byla Atlantida tolik nestálá, je, že se na středoatlantském hřebu pohybují 2 tektonické desky. Ty narušují jemnou kůru země a tím činí tuto oblast jednou z geologicky nejaktivnějších míst na světě. Při zkoumání historie Atlantidy během 90 000let se ukazují viditelné shodné opakující se vzory. Matka příroda zemi často sužovala a trýznila ji vřící lávou, sopečným prachem nebo běsnícími vlnami. Přes to všechno byli tito lidé schopni třikrát po sobě vybudovat vyspělou civilizaci od úplných základů. Všechny spojoval jejich osud. Zprvu vzkvétaly, rozvíjely se a poté začaly upadat, až téměř zmizely.

1.1 RANÝ VĚK

1.1.1 DO DOBY 48 000 LET PŘ. N. L.

Před více než 100 000 lety se obyvatelé Lemurie, země, kterou podobně jako Atlantidu sužovala stálá zemětřesení a sopečné erupce, předpověděli, že se jejich nestabilní země propadá do Tichého oceánu. Opustili své domovy a vydali se do jižní části Atlantiku, kde se stali prvními osadníky Atlantidy.

V tomto období lidé žili v těsném soužití s přírodou. Své obydlí stavěli na malých sídlišťích obklopených zahradami. Lidé se neměřili podle majetku, ale vzájemně se posuzovali podle kvality osobních charakterů. Žili v harmonii a každý jedinec hledal své štěstí v sobě samém. V tomto období si Atlantidaňané jasně uvědomovali svou mysl i tělo. Tento stav byl považován za dokonalý stav bytí. To zapříčinila rovnováha mezi duchovní a fy-

zickou stránkou osobnosti. Staří obyvatelé Atlantidy využívali k ovládnání svého těla sílu mysli. Tento dar jim umožňoval například v případě ohrožení znásobit svoji fyzickou sílu. Něčeho podobného je schopen i člověk dnešní společnosti avšak neumí tyto schopnosti zcela užívat.

Informace o příznivých životních podmínkách na Atlantidě se rychle roznesl na blízký Africký kontinent. Agresivní mocné kmeny přecházely do země zaslíbené a postupně zatláčovali Lemuřany na sever. Probíhaly dlouhé a tvrdé boje. Nakonec se tyto skupiny nevyhnutelně spojily a splynuli v jeden národ.

Obr. 2 Atlantský hřbet - mapa

Zlaté město tak provází mytologický příběh o bohu Poseidonovi a jeho krásné ženě smrtelnici Kleitó. Dvojce se usadila v příjemné a úrodné zemi uprostřed Atlantského oceánu, krásné Atlantidě. Na její půdě vychovali pět dvojic chlapců – dvojčat. V dospělosti každému chlapci Poseidon věnoval část země. A tím rozdělil Atlantidu na deset částí. Nejstarší syn Atlas dostal od otce nejlepší území s nejúrodnější půdou kde žil i Poseidon

s Kleitó. Tato země se nazývala Atlantis. V řečtině to znamená „Atlasova dcera“. Atlas byl řecký bůh, který podepíral oblohu. Měl pět dcer, které se staly hvězdami v souhvězdí Pleiád. Slovo „atl“ znamená ve starém mexickém dialektu „voda“. Poseidona úloha v řecké mytologii ztělesňuje spojení s Atlantidou. Byl to bůh koní, zemětřesení a především bůh vody a moří. Jeho zlost dokázala vyvolat obrovské bouře, chvění země a jeho trojzubec dokázal jediným úderem vyzvednout z hlubin oceánu celé ostrovy. V Atlantidě byli bohové považováni za živé bytosti s lidskými emocemi a nadpřirozenými schopnostmi. Po celá staletí zasahovali do lidských osudů.

Obr. 3 Bůh Poseidon jako vládce Atlantidy

1.1.2 V DOBĚ 48 000 – ASI 10 000 PŘ. N . L

Atlantida se v tomto období příliš nelišila. Před 50 000 lety př. n. l. potkala tuto zemi další přírodní katastrofa. Ti, kteří přežili, prožívali veliké utrpení, ale jejich civilizace znovu povstala. Lidé byli vděční za svůj život, proto z počátku žili v souladu s přírodou. Později se, ale začali čím dál více věnovat rozvoji techniky a vědy. Začali pohlížet na materiální hodnoty a tím došlo k narušení rovnováhy. Prudce klesla váha jejich morálních norem, duchovní kvalita se snížila a země byla znovu v úpadku. Vše bylo na sobě vzájemně závis-

lé, když Atlantid'ané začali zneužívat své energetické zdroje, došlo k přírodní katastrofě. Porušila se nestabilní zemská kůra podél hranic tektonických desek a to způsobilo probuzení sopky a vyvolalo obrovské přívalové vlny. Netrvalo to dlouho a Atlantida opět zmizela pod nánosem žhnoucí lávy.

Před 49 000lety př. n. l. sopky konečně utichly a potomci těch, kteří přežili, konečně mohli opustit své bezpečné úkryty v horských jeskyních. Toužili po mírumilovnějším podnebí a po rozmanitější stravě. Sestup znovu na zem nebyl nijak jednoduchý. Chvíli trvalo, než se naučili žít v nových podmínkách. Starší předávali své schopnosti nové generaci. Od splétání trávy, sítě na chytání ryb až ke stavbě kamenných domů s okny a dveřmi. Civilizace se vyvíjela další stovky staletí. Toto období se celé zaměřilo na materialistické věci, neúctu k náboženství a etnickým hodnotám. Svět hýřil nemorálními činy. Ženy například úplně ztratily své místo, staly se především nástrojem potěšení a zločinů.

V době 28 000let př. n. l. měla přijít další velká rána. Některé rodiny, které vytušili nebezpečí, se rozhodli pro opuštění země. Vypluli v malých člunech do Španělska, jihozápadní Francie dalších zemí. Poté obývali v úkrytech ve skalách, ale později začal stavět pohodlná stavění z dřevěných klád, zvířecích kůží a kamene.

Půda se znovu zachvěla a minulost se opakovala. Vše rázem pokryla tlustá vrstva popela a suti. Sesun půdy zničil celé lesy, vesnice a Atlantida se opět stala neobyvatelnou.

Následoval exodus většiny obyvatel. Po neštěstí lidé začali shromažďovat zbytky svých majetků a spojili se s lidmi na pobřeží.

Přichází velké klimatické změny. Na světě začalo přibývat ledovců, což mělo za následek úbytek vody. Hladina Atlantského oceánu se ocitla až o 170m níž než je dnes.

Jednoho dne se z mořských hlubin vynořila zemská plocha vhodná k osidlování. Odkrytá země u jihozápadního Irsku dosahovala téměř k břehům Antarktidy. Atlantid'ané mohli toto území volně využít. Odhalené kontinentální šelfy se staly příhodným místem pro nový život. Blízkost teplých golfských proudů zajišťovalo příjemné podnebí oproti severním částem Evropy a Ameriky kde byl led. Atlantský lid byl chytrý, velmi schopný a fyzicky silnější než dřív.

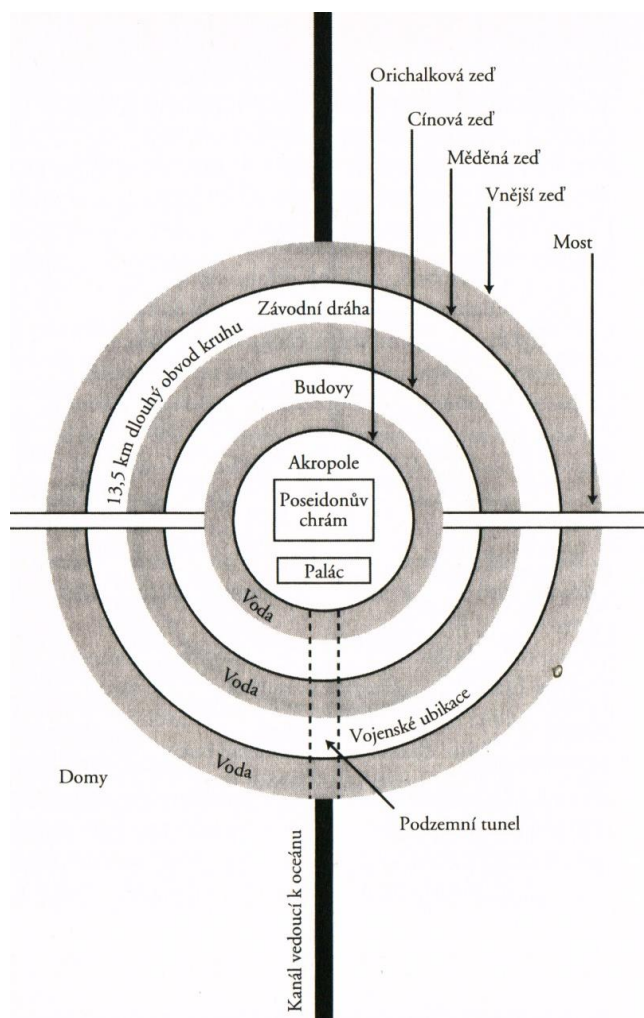
Po neštěstí se museli rozdělit. Malé skupiny lidí byly roztroušeny po celé zemi. Jedním z míst, které jim v době 28 000 let př. n. l. poskytlo azyl, byl například ostrov Antila. Další útočiště našel strádající Atlantský lid také v době 28 000 let př. n. l. v krásné zemi jménem Yucatan. Spolu s lidmi z Lemurie, Egypta a Oglu žili v nejpříznivějších místech země, které přímo vybízelo k mírumilovnému soužití.

O mnoho generací později přišla bohužel katastrofa mnohem rozsáhlejší. Došlo k dalšímu rozdělení. Někteří odešli do blízkých hornatých ostrovů a jiní se vydali na Jih proti proudu Amazonky.

Během posledního období, krátce před dobou 10 000 př. n. l. Atlantidu napadli nepřátelé z ciziny. Byl to kmen mocných žen žijící v Africe nazývaný Amazonky. Amazonky zabíjely brutálním a barbarským způsobem. Své nájezdy často opakovali, nikdo nevěděl, kdy se objeví u jejich břehů.

Ke třetí zkáze Atlantidy došlo asi v letech 10 000 př. n. l. při poškození zemského povrchu. Sopečná činnost zpusťovala poslední velký ostrov kontinentu Atlantidy a jeho větší část pohltilo moře. Tato katastrofa byla největší ze všech a zasáhla celý svět. Její následky byly nedozírné. Teplota na Sibiři se z ničeho nic snížila až na -70°C a zvířata doslova zamrzla v chůzi. Zmizeli mamuti, mastodonti, šavlozubí tygři, koně, vlci, pozemští lenochodi, medvědi a ještě spousta dalších.

1.2 ZLATÝ VĚK

Obr. 4 Město Zlatých bran

1.2.1 LIDÉ

Lidé z Atlantidy sice žili miliony let před námi, ale ve své podstatě se od dnešních lidí příliš nelišili. Uměli přemýšlet, budovat i rozhodovat. Během let jejich života prožívali nejedny těžké chvíle, ale i navzdory tomu usilovali o zachování vyrovnaného a harmonického života. Podařilo se jim dospět do takové úrovně, že jim na denní práci stačilo jen pár hodin a potom už se mohli věnovat radostem života.

Byli vysocí a vzpřímení. Jejich vzhled odrážel jejich vnitřní sílu. Životní touha obklopovat se krásnými věcmi vede ke vzniku a rozvoji dalších zájmů. Rozvíjením různých druhů umění a vědy vzniklo velmi silné kulturní zázemí a tím se zvýšila jejich životní úroveň. Atlantid'ané se rodili se vzácnými schopnostmi, které se předávali z generace na generaci. Předpovídání budoucnosti, jasnovidectví a telepatie byli u Atlantského lidu naprosto běžné. Komunikovali mezi sebou pouze přenosem myšlenek a to i na velké vzdálenosti. Poté co se začali více věnovat vědě, jejich intimní kontakt s přírodou přestal být tolik důležitý. „*Pozornost lidí se obrátila od uvolněného, přemýšlivého života k jedné ze stále vymyšlených strategií - dobře žít za rušných, náročnějších podmínek. Postupně byli nezkrotnější, organizovanější a odhodlanější. Příroda se stala něčím, s čím se pokoušeli spíš bojovat než žít v harmonii.*“ (Andrews, 1997)

Moře Atlantid'anům stále ubíralo souš a vzhledem k narůstajícímu počtu obyvatel bylo potřebné získávat stále nová území. Proto se rozhodli ovládnout další země v zuřivém boji a násilí.

Na kontinentu Atlantidy žili dvě skupiny lidí. Jednou z nich byli již popsaní Kromaňonci. Ti měli dlouhou úzkou lebku s větší mozkovou kapacitou, než má člověk dnes. Zuby měly malé a rovné. Obličej jim protahovala vystouplá brada a dlouhý nos. Lícni kosti byli vystouplé. Výška mužů často přesahovala až sto osmdesát centimetrů. Ženy byly menší. Druhá rasa byla od Kromaňonců velmi odlišná. Pocházela z východních hor země, kde byli úplně jiné podmínky k životu. Přežití v horském terénu bylo velmi náročné. Jejich postava byla silná a jejich pleť tmavá.

Vzhledem k celkem teplému podnebí nosili jednoduché lehké oblečení. „*Běžnými oděvy byl plášť, šaty nebo halenka s krátkými či dlouhými kalhotami. V obuvi převládaly sandály, i když bosé nohy byly zcela přijatelné. Atlantid'ané nosili raději dlouhé vlasy. Věřili, že jim dávají tělesnou i duševní sílu. Během posledního stádia této civilizace začali klást zvýšený důraz na materiální statky, nabýval osobní vzhled na důležitosti. Muži, ženy a děti se zdobili náhrdelníky, náramky, prsteny, stříbrem, zlatem a barevnými drahými kameny*“ (Andrews, 1997) Barva oděvu určovala společenské postavení. Převládala modrá barva. Bílá byla určena pro nejvýše postavené. Tmavě modrá byla barvou sváteční.

Po přestěhování do jihozápadní Evropy museli však vyměnit své oděvy za teplejší.

1.2.2 NÁBOŽENSTVÍ

Během své existence byla Atlantida domovem mnoha lidských druhů s různým náboženským vyznáním, i když ve své podstatě všichni věřili v jednu duchovní bytost, která vytvořila a ovládala celý materiální svět. Každý den se pilně Atlantský lid věnoval modlitbám.

Postupem času začalo docházet k vážným přírodním katastrofám a lidé si začali myslet, že je bůh trestá za jejich za nesprávné chování.

Věnovali se zejména přírodním silám a také převtělování. Věřili, že každé tělo obsahuje duši oddělenou od mysli. Vše se zachovávalo. Pohřební praktiky pouze připravovali tělo pro další život. Během modliteb se lidé shromažďovali kolem kamenů umístěných v kruhu. Mocné kruhy měly magický vliv a byly symbolem ducha prvního boha a zdrojem síly. Posvátné rituály sloužili k vítání jara nebo k půlnočním rozmlouvám s bohy. Atlantidě uctívali také slunce. Bylo zdrojem světla, tepla, ale i života

Ke konci civilizace náboženství zcela nahradila věda a morální stav společnosti velmi rychle upadal. Kněží se snažili pochopit činy svého boha a naučili se otevírat svoji mysl. Pomocí snížení frekvence mozkových vln ze třiceti na pět vln za vteřinu dokázali dostat své tělo do jakéhosi transu, ve kterém rozmlouvali s duchovním světem.

Kněžím se mohl stát muž i žena, ale museli projít zasvěcovacím procesem a náročným studijním programem. Po hrůzném rituálu čekali jedince ještě čtyři dny bez jídla a vody na temném místě nebo na vrcholu horského pahorku. Pokud prošli šamani tímto zdlouhavým obřadem, podstupují ještě léta učení.

Po mnoha letech začali kněží používat svoji sílu pro vykořisťování lidí a tím se zmenšila i úcta k přírodě a přírodní síly byly čím dál více aktivnější. Proto začali lidé na Atlantidě věnovat pozornost ohnivému bohu a bohu zemětřesení. Atlantský lid doufal, že zabrání jeho hněvu modlitbami a házením obětí do vulkánu sopek. Vytvářeli napodobeniny sopek z kamene a společně s deseti králi se jim klaněli a modlili se u nich. Když skončili, tyto výtvary se zničily. Zapálily se velké ohně, na které se k ránu vypustili nádrže s vodou, ta uhasila oheň. Oblaka páry zahalila okolí jako symbol dočasného zničení síly boha ohně.

1.2.3 VLÁDA

Od počátku byly v Atlantidě dodržovány nepsané pravidla a tradice. Díky nim se v zemi vládlo spravedlivě a účinně. Země byla rozdělena na deset států, každý pro jednoho z Poseidonových synů. Každý vládl své zemi a jednou za pět let se bratři společně scházeli a rozmlouvali o životě a svých činech, které spáchali od posledního setkání. Toto setkání králů bylo velmi vážnou událostí. Během rokování musel jeden z králů podříznout hrdlo býka, jako oběť velkým bohům. Krví pak společně pokropili posvátný sloup uprostřed chrámu, do kterého byly vryty posvátné staré zákony. Králové potom slavnostně uzavřeli smlouvu založenou na zákonech napsaných na posvátném sloupu. Když zapadlo slunce, usadili se kolem ohně a modlili se.

V Atlantidě se rozvíjela socialistická forma vlády. Stát vlastnil všechno zemi i průmysl. Neexistovala ani chudoba ani bohatství. Všichni lidé si byli podle zákona rovni a žili šťastně a spokojeni.

1.2.4 VZDĚLÁNÍ

Veškeré zkušenosti a vědomosti se jako i v jiných zemích šířili z generace na generaci a z pozorování okolního světa.

Paměť mladých lidí se zdokalovala. Volný čas trávili promlouvání ke zvířatům či květinám. I kameny a skály pro ně byly živé. Učili se předpovídat přicházející bouřku, nebo jiné nebezpečí dříve než by jej viděli nebo slyšeli. Velmi dobré dětské vzdělání zapříčinilo mír a poklidný život v přírodním světě pro další generace. Civilizace však postupně stárla a také život na Atlantidě se dost změnil. Výuka se přesunula do chrámů. Děti se učily čtení, psaní, astronomii a matematice. Písemné informace byly v chrámových školách zaznamenávány na pružný materiál podobný pergamenu. Když dítě dosáhlo 12-ti let promluvil k němu nejvyšší kněží místního chrámu. Po rozhovoru představený rozhodl, jaké řemeslo bude pro dítě nejvhodnější. Záleželo na duševním vývoji jedince a také na jeho vnitřních problémech. Někteří z mladých se poté ubrala do technické školy, kde se učili zemědělství, rybolovu a jiným řemeslům. Jiní navštěvovali Akademii, kde se věnovali léčitelství, bylinám nebo jasnovidickým schopnostem.

V městě zlatých bran Atlantidaňané také postavili velmi slavnou univerzitu. Skládala se ze dvou fakult - fakulty přírodovědecké a fakulty okultistické, které se říkalo Incala a nacházela se v Poseidonově chrámu.

Na fakultě přírodovědecké se studovalo léčitelství, matematika nebo mineralogie nebo jiný obor, který vyhovoval praktickým potřebám lidu.

V Incale se specializovali na okultní jevy. Vyučovala se Astrologie, jasnovidectví, výkladu snů, přenosu myšlenek nebo virtuální projekce přenosu obrazů.

Atlantidaňané hodně cestovali a jejich jazyk okolním světem přijímán jako světový jazyk kultury a obchodu. Psané písmo příliš nepoužívali, měli ho za zbytečné. Věřili, že znamenávání myšlenek v textu povede k zapomnětlivosti.

1.2.5 VĚDA

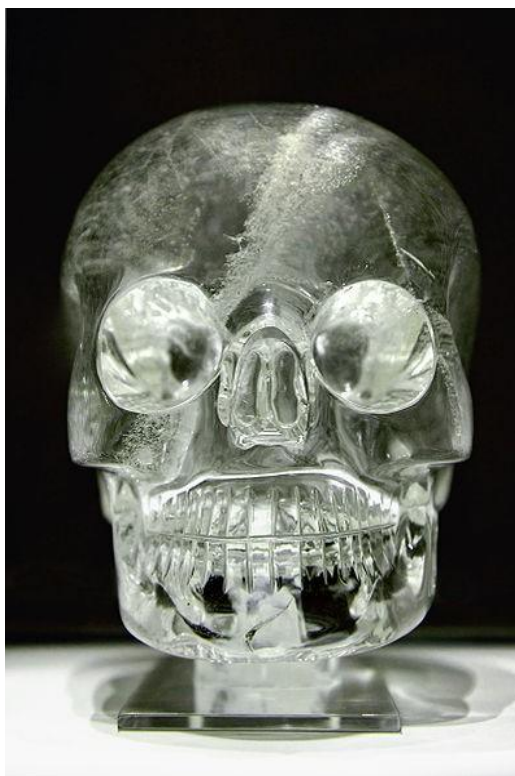
Atlantský národ se pyšnil obrovským vývojem vědy a techniky. Složitě sítě kanálů, paláce, chrámy, mosty a tunely ukazují neobyčejný talent v této oblasti. Zabývali se získávání energie a zvukovou levitací, kterou používali k zvedání velkých předmětů na stavebách budov. Vymýšleli také různé druhy výbušnin, jedovatých plynů a laserů jako obranu proti nezkrotným a agresivním druhům zvířat. Ale jejich hlavní vývojovou oblastí byla medicína. Atlantidaňané se sice těšili výbornému tělesnému i duševnímu zdraví, ale léčitelství považovali za nejdůležitější oblast vědy. Starali se o prevenci a vymýšleli nové techniky na určení diagnózy. Nemoci léčili různými způsoby, nejčastěji bylinkami nebo zvukem, který ovlivňoval krevní tlak, tep, dýchání, ale i metabolismus. Zajímali se taky o zvyšování průměrné délky života. 20 000 let vzkvétala poslední Atlantská civilizace, což bylo mnohem déle než jiné kultury. Egypťané, Řekové i Římané čerpali ze zlomků zachovaných vědeckých znalostí zachovaných v prehistorických knihovnách západního světa.

1.2.6 UMĚNÍ

Příjemné prostředí a podnebí poskytovalo lidem dostatek času pro estetické činnosti. Místo každodenního honu za potravou se mohli věnovat umění a hudbě. Svůj talent projevovali ve výzdobě chrámů. Nejčastěji zobrazovali lovecké scény nebo skupinové činnosti.

Umělci nepoužívali barvivo, ale vyráběli ji minerální barvy, které měli delší životnost. Nejčastěji se objevují různé odstíny červené a bílá barva. Náměty děl prehistorických umělců z Atlantidy ukazují důležitost náboženství v jejich vlasti. I Okultismus je velmi častým námětem, například se často vyobrazovali obřady zasvěcování. Díky všem svým schopnostem vznikali díla nesrovnatelné s ničím, co by bylo našemu světu známé. Velmi významným objektem uměleckého stváření se stal křišťál.

Hudba byla v Atlantidě důležitým nástrojem udržení zdraví a klidu mysli. Hudbu tvořil lidský zpěv a zvuky harfy, loutny, flétny, píšťal nebo bubnů. Tyto zvuky působili příznivě na tělo člověka. Vytvářeli vibrace k vyvození duševní a fyzických účinků na tělo a mysl. Věřili, že určité tóny mohou kladně působit i na růst rostlin a zdraví zvířat. Sladké tóny flétny a tlumené bubnování bylo vhodné pro meditaci. Kovové zvuky s bubny zase navozovali uvolňující pocity. Pomocí hudby se jim povedlo uvést tělo do takového transu, že nemuseli jíst nebo tím dokázali zastavit krvácení.

Obr. 5 Křišťálová lebka, dokazující vyspělost a zručnost kmene

1.3 Zánik

„V jediném dni a za jedinou noc.

Když za sténání a nářku ke dnu toto město spělo,

Peklo povstalo z tisíce trůnů, aby úctu mu vzdalo.

Edgar Allen Poe, „Město v moři“

(Joseph, 2005)

Okolo roku 10 000 př. n. l. začali vůdcové Atlantidy na svět pohlížet zaslepeni láskou k sobě samým a ztratili zájem o vědecký pokrok. Náboženství v Atlantidě pomalu nahrazovala černá magie. Lidé usilovali o nabytí co největšího množství materiálního bohatství. Jedním z hrůzných důsledků byly ďábelské lidské oběti. Docházelo i k obětování vlastních dětí, kterým rodiče zaživa vyřezávali srdce z hrudi jako dar temným silám. Snažili se všemožně ubránit hněvu bohů a duchů z podsvětí. Černí knězi měli takovou moc, že se jich lidé báli a poslouchali jejich rozkazy. Opravdoví mágové s čistou duší se životu s Atlantiděny stranili. Žili v izolaci za městem. Nejednou dávali lidem z města znamení a upozorňovali je na blížící se pohromu, ale jejich vidění se nebralo příliš vážně. Prosby a zoufalé molitby byli marné. Už jim nebylo pomoci. Bez víry a morálního vedení jediného boha v podstatě zmizelo. Atlantský lid byl čím dál více zkažený, nenasytný a sobecký. Každý se zajímal jen o zdobení svého těla, dobré jídlo a pití. Zvyšovala se kriminalita a náboženství se téměř vytratilo.

Obr. 6 Boční sopečná erupce, která mohla být příčinou zničení Atlantidy

Zanedlouho přišel zásadní zlom. Atlantská armáda byla v Řecku poražena, když se pokoušela obsadit další oblast Středozeemí. Někteří z Řeků Atlantid'any vítězně pronásledovali až do města Zlatých bran, kde byli ale náhle zajati. Když překročili hranice města, jeden z kněží měl vidění, ve kterém uviděl zkázu celého světa. Okamžitě poručil obětování Řeckých vojáků bohům. Poté, sice plni obav, usedli k plným stolům a začali hodovat. S příchodem tmy se země pomalu ale stále intenzivněji začala třást. Oblohu zalila rudá barva a ze všech pohledů ji protínaly blesky, hromy a výbuchy přehlušovali hlasité výkřiky vyděšených Atlantid'anů. Z hrdel sopek začala chrlit láva a ohnivé kameny zapalující vše co jim přišlo do cesty. Otřesy země za zvuku fanfár explozí a stále zuřivější plameny naplňovali vzduch jedovatými výpary. V krátkém čase s rychlým koncem ledové moře pohltilo vše krom nejvyšších vrcholků. Povodeň a zkáza pohltila celý svět. V poslední fázi žilo na Atlantidě přibližně 25 miliónů lidí. Většina z nich zažila obrovské utrpení a strádání. Dusili je jedovaté plyny, spalovala je hořící láva a zem se jim pod nohama doslova propadala, úlomky sopečných kamenů byly jako šípy. Vyděšený dav běžel v panice k přístavu, lodě se potápěly nebo byly už plné. Některé nesobecké duše přenechali své místo mladším a zůstali na svojí zemi hrdí až do posledních chvil.

„Hled'! Sama smrt vyšplhala se do trůnu v tom samotném městě, jenž o samotě spočívá v potemnělých dálavách západního obzoru a v němž dobré i zlé, to nejlepší i to nejhorší nalezlo věčného spočinutí...Edgar Allan Poe, Město v moři“ (Joseph, 2005)

Obr. 7 Vyobrazení zkázy Atlantidy z akropole Mayského obřadního střediska

2 ATLANTIDA A 21. STOLETÍ

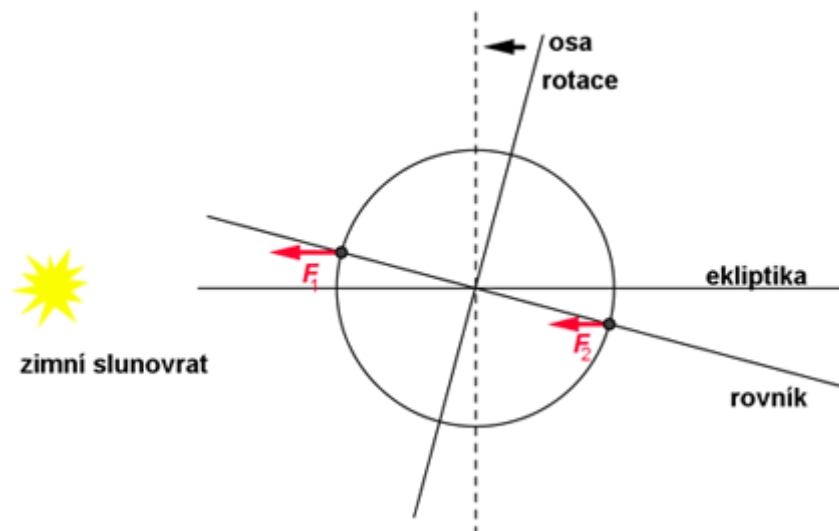
2.1 OSUDY VYSPĚLÝCH CIVILIZACÍ

Už ve starém Egyptě se lidé učili o cyklech evoluce pozemské civilizace. Konec každé vývojové éry bezprostředně souvisel s přívaly vody, ohnivou smrští nebo obrovskými vulkány. Podobné sdělení můžeme nalézt i v mytologii Aztéků nebo jiných indiánských národů. I tam byl zánik civilizace spojen s ohněm, ledem, záplavami a větrem. Mýty o okapujícím se vývoji a zániku vyspělých kultur nejsou jen doménou Egypta a jižní nebo střední Ameriky, ale setkáváme se s nimi prakticky po celé zemi.

Upozornění na závažnost vlivu katastrof globálního dosahu na rozvoj pozemských civilizací přináší řada slavných autorů (Drake, Souček). Možná se v detailech nebo ve výkladu několika faktů, ale odpůrci jejich hlavní myšlenky nikdy nedokázaly vyvrátit. Hlavním argumentem strany odpůrců jsou chybějící stopy těchto globálních katastrof, ale v tomto se protistrana mýlí. Existuje nepřehledné množství stop prokazujících dřívější kataklyzmata a také jejich důsledky působení na pozemské civilizace.

Jedním z hlavních důkazů jsou pukliny na povrchu země. Naše planeta je pokryta sítí puklin, jejichž větve jsou různého stáří. Pokud, ale tyto pukliny nebyly v minulosti vyhojeny, například výlevy žul nebo porfyrů, je určení přesného stáří pukliny velmi problematické. Základní a nejstarší puklinový systém patrně souvisí se smršťováním zemského pláště a je orientován po směru poledníků. Tyto puklinové systémy zatím s jistotou neprokazují sice výskyt kataklyzmatických dějů v období existence lidské civilizace, ale jsou prokazatelným důkazem, že globálních katastrof stále přibývá.

Dalším problémem je spojená s odklonem rotační osy země od kolmice k rovině oběžné dráhy. Z principů mechaniky vyplývá, že pokud všechny planety naší soustavy mají společný původ a dobu vzniku měly by mít prakticky stejný sklon rotační osy. Země a Mars mají sklon skoro stejný, ale Venuše a Uran mají sklon výrazně odlišný a rotují obráceně. Sklon rotační osy Země a Marsu rovněž nelze vysvětlit jiným způsobem než vnějším zásahem značné intenzity.

Obr. 8

Rotační osa země a vyobrazený zimní slunovrat

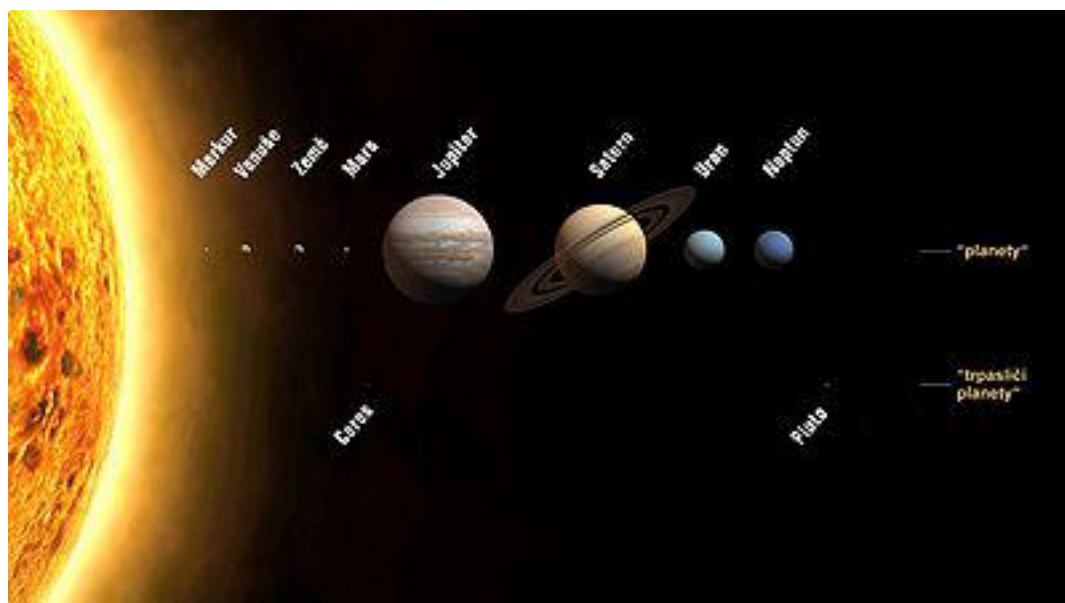
Geologické stopy dokazují, a také potvrzují údaje starých autorů a prastarých mýtů, čímž je bezesporu potvrzen důkaz o existenci vyspělých kultur před rokem 9500 př. n. l. což je datum zániku jednoho z tradovaných civilizačních cyklů lidstva.

Podle výzkumu došlo v roce 3000 – 4000 př. n. l. k drastickému zpomalení tání ledovců, ke změně přírodního scénáře a podnebí. Což znamená, že v období kolem roku 3500 př. n. l. muselo dojít k něčemu, co mělo odezvu globálního charakteru. Po tomto období přichází prudký zlom ve vývoji neolitických kultur na Maltě, Krétě, Kypru, Velké Británii aj. projevující se přerušением vývoje na několik století. Současně dochází ke zničení kultur a přerušением vývoje ke zničení kultur a přerušением kontinuity vývoje v oblasti celého Středomoří.

Podle radiokarbonové analýzy zbytků stromů nalezených v kráterech po katastrofě, došlo roku 3500 př. n. l. ke globální katastrofě, která zastihla především Evropu. Stopy však přichází i z Jižní Ameriky. Byly rozdrčené kultury celého Atlantského a Středomořského pásu.

Dále stojí za povšimnutí sluneční soustava. Staří Sumerové a Babyloňané znali deset planet sluneční soustavy, ale my jich známe pouze devět proč? Podle zpráv Sumerů má mít

deset planet a velmi protáhlou elipsovitou oběžnou dráhu s dobou oběhu slunce přibližně 3600 let. Tato planeta byla známa jako NIMURU nebo podle Babyloňanů MARDUK. Astronom B. Herrington zjistil, že v roce 1810 a 1910 došlo k odklonu planet Neptunu a Uranu od obvyklých oběžných drah a byl přesvědčen, že příčinou byla právě desátá planeta. Podle něj se tato planet pohybovala také po protáhlé elipsovité dráze avšak s dobou oběhu 800 let. Nimuru se každých 6115 let přiblíží nebezpečně blízko k Zemi a způsobí tím globální katastrofy, které periodicky ničí lidské civilizace.

Obr. 9

Sluneční soustava, 9 planet

Dále se ukazuje, že každý třetí cyklus počínaje rokem 714 př. n. l. způsobuje kataklysmata s globálním ničivým účinkem. Které nachází zřetelné odezvy v tradicích a mýtech starých civilizací. Tyto kataklysmata zasáhly především na svědomí vyhnutí neandertálského člověka a je zřejmě spojen i s biblickou potopou. Další katastrofa přináší první etapu postupného zničení Atlantidy. Druhá fáze ničení této země zatopila i značné plochy šelfu západní a severní Evropy. Do té doby byla Velká Británie a Skandinávie součástí Evropské pevniny.

Příchod kataklysmatu se sebou přináší mnoho změn. ³Precese rotační osy byla velmi malá nebo vůbec neexistovala. To vše vedlo k mírnějšímu a teplejšímu klimatu a mírnějším teplotním rozdílům mezi dnem a nocí, mezi zemskými šířkami i v jednotlivých ročních obdobích. Je velmi pravděpodobné, že každý přilet Nimuru ovlivnil sklon osy, rychlost rotace i délku roku Země, ale vždy v odlišné míře. Poslední dva přelety měly však nejdrtivější následky.

Přibližující se Nimuru se projevovala také rostoucím gravitačním ⁴gradientem, který zprvu způsoboval zpomalení a později úplné zastavení vzdušných proudů. Přichází chaotické míchání mořských proudů. Pevnina je bezvětřná, zahalená do vlhké mlhy a obloha je pokryta černými mračky. Ovzduší plné kladných iontů přináší obtíže s dýcháním. Zemětřesení je stále častější, intenzivnější a prakticky nepřetržité. Sálavé paprsky Nimuru spalují vše na prach a mořské dno se začíná obnažovat. Hrůzy však nekončí, zachráněné čeká hrůzná zkouška nebeským ohněm a záplavami. Teprve po měsících běsnění a bahnitý déšť utichá, mraky se trhají a na zemi proniká slabé neúživé slunce. Život se opět začíná probouzet, začíná nová civilizační éra. Struktury i lidské hodnoty jsou rozvrácené, a zcela zásadně se mění jejich pořadí. Na prvním místě je přežití a boj o potravu. Civilizace se snaží o obnovu a zrod nové úspěšnější éry.

ROK 2012

Zájem o zimní slunovrat 2012 nabývá spád po celém světě rovnoměrně s tím, jak se čas blíží k obávanému datu. Jednadvacátému prosinci se ještě nikdy nepřikládal tak obrovský význam. Všude kolem nás neobjevuje nespočet knih, časopisů nebo jiných publikací s podobnou tematikou. Katastrofický scénář populárně spojený s událostí, k níž má zanedlouho dojít, je ještě zdůrazněn obrovským kolapsem zavedených ekonomických institucí ve shodě s ekologickou nestabilitou země. Pád dříve nezranitelných korporací jako by nacházel obdobu v nebývalých požárech pustošící zemi nebo v šokující rychlosti mizení Arktického ledovcového příkrovu. Tyto spekulace o konci světa zaujaly také počítačové exper-

³ Precese – Pohyb tělesa otáčejícího se kolem volné osy opisující kužel

⁴ Gradient – změna fyzikální veličiny připadající na jednotku délky

ty, kteří pomocí high-tech softwaru používaný pro předpověď finančních trendů vytvořili pohled na rok 2012. Počátek léta 2001 program předpověděl blížící se událost měnící svět. Poté svět zaskočila zpráva o události 11. září. V roce 2003 hlásil software tragickou nehodu nějakého plavidla. A téhož roku explodoval při vstupu do atmosféry raketoplán Columbia i s celou svojí posádkou. Při naprogramování na rok 2012 byly potvrzeny záznamy proroctví středověkého kmene Mayů nebo Číňanů, že rok 2012 přinese nějakou nespecifickou katastrofu. Předpovědi konce světa se řadí do očisty celé planety. Obrovský otřes přivodí nový řád mezinárodního míru, až po samotný konec světa. I ti vědci, kteří na konec světa pohlíží spíše skepticky, vyjadřují úžas nad unikátní nebeskou konstelací, k níž dojde v onen den. Astrologové zjistili, že v pozdním dopoledni 21. prosince ⁵ekliptika protne galaktickou rovinu, čímž se slunce dostane k samotnému středu sluneční soustavy a naší galaxie. Pozoruhodné je, že Mayští astrologové dokázali tuto událost předpovědět s tak detailní přesností, ale ve srovnání s celým obsahem jejich sdělení prostřednictvím mayského kalendáře je ničím. Slunce se z naší zemské perspektivy ocitne v ekliptickém, nitkovém kříži pouze jednou za 26000 let. Tento vesmírný jev se nazývá ⁶Platónský rok.

Mayský národ spolu se se svými předky osidlující oblast atlantského oceánu a Ameriky věřili, že osobní i společenské chování je neoddělitelnou součástí vesmírného řádu, na němž je celý svět založen a provozován. V tom se mezoamerická kosmologie pozoruhodně přibližuje k ⁷principu Maat, dynastie Egypta. Dokonale vyvážená národní morálka se rozšířila a určovala egyptský charakter a kulturu od prvního dne svého vzniku. Jádrem principu Maat byla rovnováha vesmíru, jejíž opak byla nerovnováha = definice zla. I když Mezoamerika a Egypt nejsou totožné, je ale jasné, že je spojuje jakýsi vnější zdroj, jenž nezávisle působil na obě dynastie.

⁵ Ekliptika – dráha zdánlivého pohybu Slunce během roku

⁶ Platónský rok - je doba, za kterou nebeský pól (průsečík zemské osy s nebeskou sférou) vykoná v důsledku precese zemské osy uzavřený okruh kolem pólu ekliptiky.

⁷ Princip Maat - je staroegyptský pojem představující univerzální řád světa, od doby Staré říše reprezentovaný stejnojmennou antropomorfní bohyní Maat.

Obr. 10 Mayský kalendář

Lidé v Atlantidě údajně vytvořili kulturně bohatou, ekonomicky silnou a mocnou společnost, ale v průběhu času se vše změnilo. Platón se o tomto vývoji vyjádřil takto: „...Když božská částka v nich mizela – směřujíc se opět a opět s mnohým smrtelným živlem – a lidská povaha nabývala převahu, tedy se kazili, nemajíce již síly snášet vezdejší statky, a jevíli se ohyzdnými tomu, kdo dovedl vidět, protože ztratili. Avšak lidem schopným vidět život vpravdě blažený, se právě tehdy zdáli nejkrásnější a nejblaženější, když ho plnili nespravedlivou ziskovostí a mocí.“ (Joseph, 2012)

Tento duchovně materialistický zápas předcházela přírodní katastrofě. Zelený ostrov ztracený v obrovské bouři způsobené nemorálností jejich obyvatel. Jejich prohřešky proti jejich vlastním základům nejen společnosti, ale i samotného života natolik urazila nedotknutelný přírodní řád vesmíru, že byli lidé bohy odsouzeni k naprostému zapomnění.

Možná, že plný význam a síla vlivu Atlantidy na naši dobu odhaleny teprve až si moderní lidstvo uvědomí, že jsme dovolili naší vlastní společnosti sklouznout téměř stejně daleko. Zjevný kolaps dlouho zavedených náboženství a politických institucí, rychlé zhoršování tzv. globální ekonomiky, doprovázené korporativní korupcí a krádežemi bezprecedentního rozsahu a mnohé jiné jsou náznakem, že se v naší době vynořuje duch Atlantidy.

2.2 Alexander McQueen

Obr. 11 Alexander McQueen

Alexander McQueen byl nejznámějším a pro mě také nejvýznamnějším návrhářem 21. Století. Byl nejmladší ze šesti dětí londýnského taxikáře. V 16 letech nastoupil do učení do tradiční krejčovské firmy Anderson and Shephard. Postupně se vypracoval, založil svou firmu a začalo se mu říkat "chuligán britské módy". V roce 1996 se stal hlavním návrhářem pařížského módního domu Givenchy. Čtyřikrát se stal britským návrhářem roku a v roce 2003 dostal řád Britského impéria. Dne 11. 2. 2010 byl McQueen nalezen 2010 ve svém bytě v centru Londýna mrtev. Spáchal sebevraždu.

Svoji poslední kolekci, nazval Platónova Atlantida. Vytvořil neuvěřitelné dílo, které bylo diametrálně odlišné od jiných kolekcí. Neustále šokoval a porušoval pravidla. Celá jeho osobnost byla pro mě vždy velkou inspirací a nebylo tomu jinak ani při této práci. V kolekci Plato's Atlantis Alexander McQueen přináší obraznost starověké historie a mýtů, symbolické, zvířecí, popřípadě mimozemské módy. Platónova Atlantida odhaluje směs historické a futuristické obraznosti, která líčí představivost Atlantské mytologie. Hadi, voda, zvířecí tisky a pohyblivé fotoaparáty (kamery) připomínající zvířecí stroje vnáší pozorovatele do atlantského, technologicky pokročilého světa. Látky modelů vypadaly mimozemsky s hadími a vodními prvky. Sofistikovanost přehlídky pozorovateli přinášela celý

kruh skrze představivost starověkými a budoucími evolucemi cesty lidstva, minulosti a budoucnosti a spojením těchto etap. O Atlantid'anech je známo, že používali krystaly jako část civilizace, takže nebylo překvapující, že v celé kolekci jich také nebylo málo.

Na začátku je vidět čistota přírody zobrazená hadími, vodními, rybími a savčími oděvy, poté přecházejících do tmavých, jemných kusů. Možná tento tah ukazuje přechod z přírodní čistoty do temné prázdnoty, kterým Platón popisoval vývoj Atlantské rasy. Z čistých, božských srdcí spojených přírodou, přes temné aspekty lidského stavu až k propasti, vodě a poté navěky ve zlato a světlo.

Obr. 12 S/S 2010 Alexander McQueen, Platon's Atlantis

Jeho oblečení, i když většinou nenositelné, je jako chodící umělecké dílo. V mrknutí oka je pro jednoho člověka představivost předstihla všechny ostatní kolekce pro jaro sezóny 2010. Alexander McQueen, jedno ze zlatých dětí módního průmyslu, s kolekcí Platónova Atlantida doslova ohromil svět. Po celá léta byli lidé zvyklí na krásu a představivost McQueena díky jeho práci a času u Givenchy a jeho posledních letech strávených na jeho vlastní značce Alexander McQueen. Avšak s tímto dílem povýšil svůj talent na novou úro-

veň a vydal nejpůsobivější a soudržnou přehlídku své kariéry a sezóny, která byla bohužel i jeho poslední.

Při pouhém pohledu na jeho šaty se vaše srdce na vteřinu zastaví. Oděvy byly zároveň silné, sexy, zvířecí, a futuristického designu a vzoru. Tisky byly výrazné a budily přímo zvířecí instinkt a pevné části byly kovové. Oboje vyzařovalo nebezpečí a smyslnost. Tyto šaty byly velmi zužující, přičemž se přidaly přebytečné látky. Měly vypouklé ramenní rukávy a zábaly, ucpané výstřihy, a použil strukturu, aby šaty (objekty) doslova odlétaly, což vytvořilo futuristický vzhled.

Obr. 13 Alexander McQueen, Platon's Atlantis

II. PRAKTICKÁ ČÁST

3 KOLEKCE „ATLANTIDA“

Inspirací mé kolekce se stala již zmíněná bájná Atlantida spolu s myšlenkou zániku lidské civilizace. Pokles morálních hodnot a sebedestruktivní chování lidské rasy. Budha říká : „ *čím jste, je to, čím jste byli, a čím budete, je to, co děláte teď.*“ Což mě přivedlo na myšlenku, jak se naše dnešní chování odrazí na naší budoucnosti a jeli našim osudem zánik tak jako v Atlantidě po změně jejich morálních hodnot a zákonů.

Hlavní roli v mé kolekci hraje nový materiál, který evokuje vodu a dodává kolekci nadpřirozený, až mystický nádech. U samotné tvorby modelů bylo důležité zaměřit se na specifický tvar, především jsem zvýraznila partie jako boky, pas a ramena. Mým dalším záměrem bylo také prodloužení celkové siluety modelů. Modely nejsou nijak stříhově náročné, nechala jsem prostor pro vyniknutí nového materiálu a jeho vlastností. Oděv z mé kolekce není určen pro konzumenty ani pro trh jsou spíše mým vlastním expresivním vyjádřením daného tématu.

Obr. 14 Moodboard

3.1 Materiál

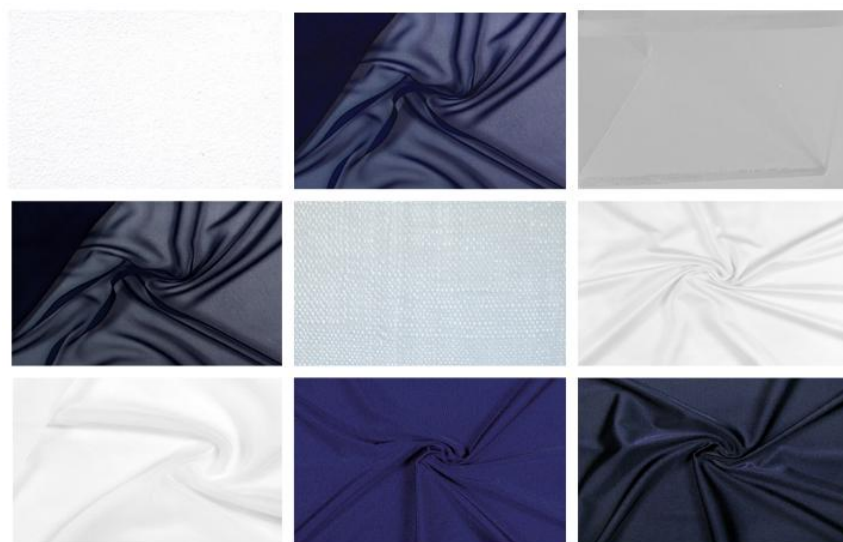
Při výběru materiálu jsem se držela především hlavního prvku své kolekce, který tvořila neplastová bužírka. Z níž jsem si vytvořila vlastní materiál s vlastnostmi podobným plátnu avšak s větší elasticitou. Nejdříve jsem bužírku o průměru 0,5 cm podélně rozřezala na 4 díly a tím jsem získala materiál potřebný na vyplétání základní osy i celou výplň tkacího stavu. Poté jsem plátno zafixovala, odřízla a vkreslila požadovaný stříh. Kvůli nerozpletení okrajů bylo zapotřebí stříh ještě jednou ve švové záložce obšít a poté už jsem mohla s díly pracovat obvyklým způsobem. Jako doplňkový materiál jsem zvolila plavkovou, která koresponduje s daným tématem a také svým leskem podporuje průhlednost bužírky. Také jsem do kolekce zapracovala jemný šifon, který vnesl do oděvů více volnosti a zjemnil ji. Pro vytvoření masky a doplňku jsem si vybrala plexisklo a plastovou fólii, kterou jsem později využívala i pro zapravení okrajů bužírky. Díky zvoleným materiálům má kolekce působit nadpřirozeně, nový materiál má evokovat vodu.

Obr. 15 Tvorba materiálu

3.2 Barevnost

Pro kolekci jsem využívala podmořského barevného spektra a to především barvu vody a vodní hladiny. Volila jsem tedy odstíny od bílé po tmavomodrou. Barevný rozsah má evokovat přechod ze sluncem prozářené vodní hladiny až do hlubin oceánu. Nejvíce jsem však ve své práci pracovala s barvou transparentní. Průhlednost a zajímavé odlesky připomínající vodu byly hlavním cílem a základní myšlenkou celé kolekce.

Obr. 16 Barevnice

3.3 Doplnky

Kolekce je doplněna také o doplňky, jako jsou kabelky, opasek a maska. Pro jejich vytvoření jsem použila vlastnoručně vyrobený materiál, plexisklo a kůži. Doplnky se mohou volně kombinovat s jednotlivými modely nebo je nosit jako samostatné prvky.

Obr. 17 Kabelky, opasek

4 NÁVRHOVÉ SKICI

Model č. 1

Oděv se skládá z body s dlouhým rukávem, které je v oblasti loktů a břicha ozdobně pošívané bužírkou. Nejvýraznějším prvkem celého modelu jsou výrazná ramena, která znázorňují velikost ztracené Atlantidy za doby jejich největšího rozkvětu. Bílá barva je symbolem čistoty duše.

Obr. 17 Módní skica – 1. Model

Model č. 2

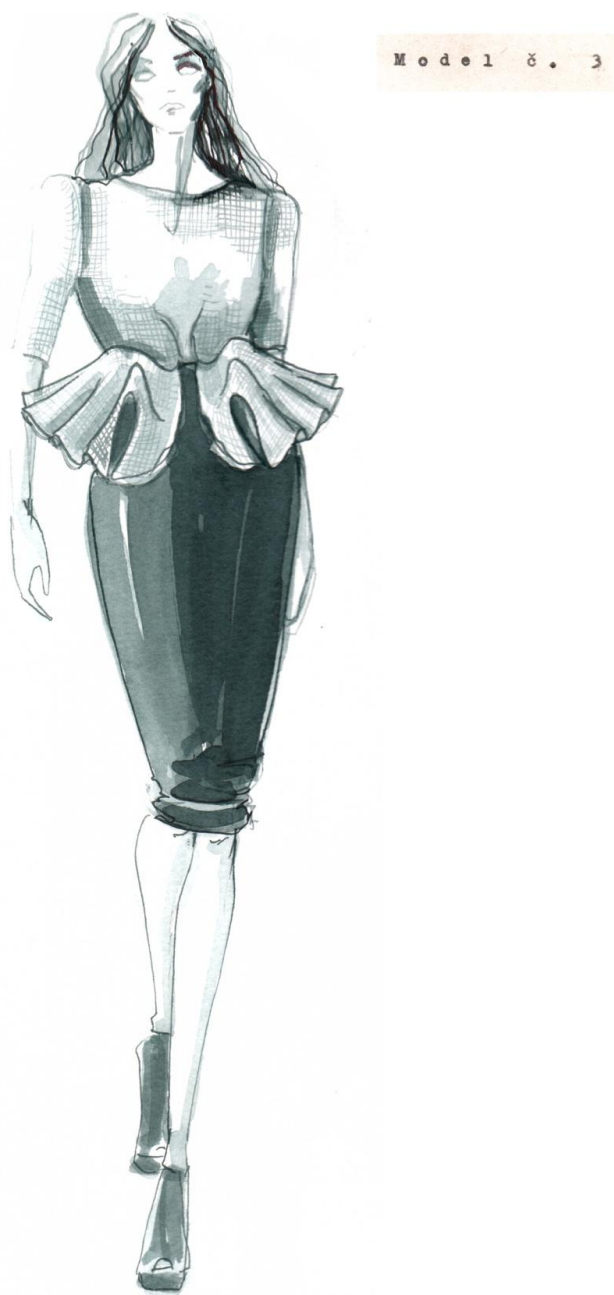
Oděv se skládá z košile s ozdobným límcem a rameny bílé barvy a modrých legín. Košile je přiléhavá, dolní okraj je do oblouku, v pase na zavázání a na PD zapínání na knoflíky. Legíny jsou do pasu dlouhé až přes patu. Tento model značí skomírání morálních hodnot a pomalý úpadek do temnoty. Materiál kombinace bílého šifonu a modré plavkoviny.

Obr. 18 Módní skica – 2. model

Model č. 3

Tento model se skládá z průhledné halenky s krátkým rukávem a modré sukně do pasu. Halenka je z nového materiálu v ZD zapínaná zip. V pase je zvýrazněna šosa. Halenku doplňuje jednoduchá pouzdrová sukně z plavkoviny s délkou pod kolena, v kolení části řasená. V tomto už zcela zmizela bílá a barvy se ubírají spíše do tmavých tónů.

Obr. 19 Módní skica – 3. model

Model č. 4

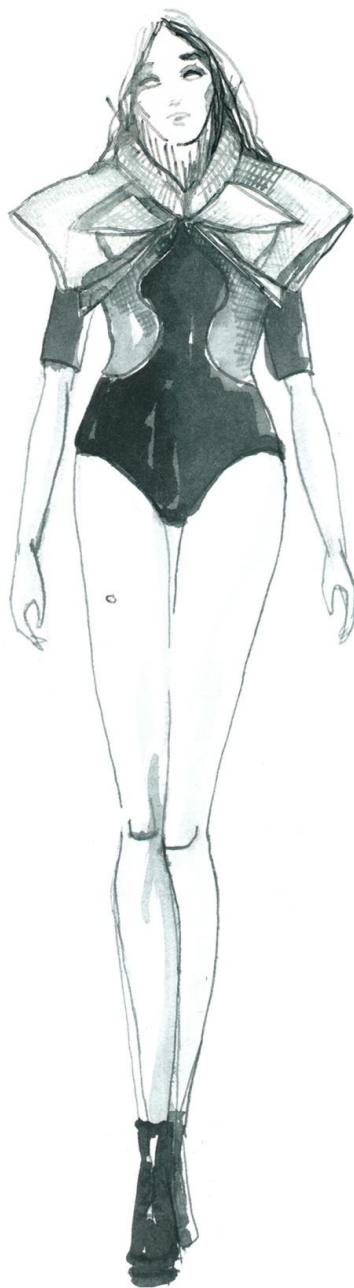
Čtvrtý model se skládá z upnutého body s dlouhým rukávem a širokými tmavě modrými nohavicemi z průhledného šifonu. Body má zapínání v rozkroku a rukávy jsou u zápěstí řasené, bez výrazného výstřihu. Kalhoty jsou se zdrhovadlem a dopínané na dva háčky. Tento model je doplněn Maskou z plexiskla a ručně dělaným páskem se stříbrnou sponou.

Obr. 19 Módní skica – 4. model

Model č. 5

Body s tříčtvrtečním rukávem se zapínáním v rozkroku. Na PD i ZD je aplikace z bužírky, ramena jsou zvýrazněna nákrčníkem, který zasahuje až do obličeje. Body je vytvořeno z temně modré plavkoviny.

Model č. 5

Obr. 20 Módní skica – 5. Model

Model č. 6

Tyto šaty jsou ikonou celé kolekce. Barva je tmavomodrá až do černa. Jsou bez rukávů, v ZD je zapínání na zip, sukně prodloužená do vlečky. V PD výkroj pro zvýraznění bočních partií. Boky jsou mohutné s prvky připomínajícími skapávající vodu.

Obr. 21 Módní skica – 6. model

III. PROJEKTOVÁ ČÁST

5 FOTODOKUMENTACE

Hlavní myšlenkou focení kolekce Atlantida bylo navození tzv. mokré atmosféry. Ponuré prostředí plné odlesku, mokrý make-up i vlasy vypovídají o bytosti z hlubin moře. Fotky mají modrý nádech ještě pro zvýraznění našeho záměru. Vzhledem ke složitosti modelu jsem nevolila žádné extravagantní pozadí ani pózy, snažila jsem se o čistotu vjemu.

Foto: Jan Grombiřík

Model: Ksenie Novoselová (Czechoslovak models), Tereza Otáhalíková

Hair, make-up: svépomocí, Jan Grombiřík

Boty: Zara

ZÁVĚR

Ve své práci jsem skloubila svět fantazie a reality. Pracovala jsem se silou legendy a našla v ní směr, který mě dovedl k zamyšlení nad současným životem. Od samého začátku měla moje práce jasný cíl: vytvořit dokonale sladěný oděv ve stylu mé dosavadní tvorby založené na ruční práci a spojit ho s příběhem bájně Atlantidy. Země plné krásy, bohatství, nových začátku, konců ale i velké duchovní síly. „*Všechno má svůj smysl a vše je na sobě vzájemně závislé*“ tímto heslem se řídil Atlantský lid i já při své tvorbě. A i když jsem se během vytváření kolekce potýkala s nejděním problémem, myslím, že díky tomu se mi podařilo ještě více se Atlantidě přiblížit a nahlížet na práci jako na celek. Dokázala jsem ji tak přizpůsobit, aby byl koncept dobře pochopitelný a vyjadřoval krásu i strasti dnešní doby.

Bakalářská práce mě obohatila o mnoho nových poznatků a především spoustu zkušeností. Vytvoření nového materiálu, a práce s ním byla nejprve velkou překážkou, ale výsledek byl pro mě velmi přínosný a inspirující do budoucna. Stále mě napadají nové věci, které by se z bužírky daly vytvořit. A i když bych se do budoucna chtěla více věnovat spíše nositelné módě, budu mít díky této práci z čeho čerpat.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] Shirley Andrews, Atlantida ztracená civilizace, 1997, Pragma, ISBN: 80-7205-966-1
- [2] Frank Joseph, Nové důkazy o Atlantidě, 2005, Fontána, ISBN: 80-7336-018-7
- [3] W.Scott-Eliot, Atlantida a ztracená Lemurie, 1997, Aurora, ISBN: 80-85974-19-3
- [4] Frank Joseph, Atlantis and 2012, 2010, Bear & Company, ISBN: 1-59143-112-3
- [5] Terry Jones a Susie Rushton, Fashion Now, 2008, Taschen, ISBN: 978-3-8365-0336-5
- [6] Ladislav Háva, Mayský kalendář a Atlantida, 2010, Nová tiskárna Pelhřimov, ISBN: 978-80-904766-1-5
- [7] Cox Simon, Foster Mark, Atlantida od A do Z, 2008, Knižní klub, ISBN: 978-80-242-2051-2

Internetové zdroje:

- [8] [http://www.vogue.com/voguepedia/Alexander_McQueen_\(Brand\)](http://www.vogue.com/voguepedia/Alexander_McQueen_(Brand))
- [9] http://www.alexandermcqueen.co.uk/alexandermcqueen/en_GB
- [10] <http://www.dazeddigital.com>
- [11] <http://www.miroslav-zelenka.cz/cz/clanky/atlantida-a-rok-2012>
- [12] <http://www.symbolicliving.com/platos-atlantis/>
- [13] <http://www.atlantskaskola.cz/>
- [14] <http://slovník-cizich-slov.abz.cz/>
- [15] <http://trendland.com/alexander-mcqueen-ss10-eyewear-advertising/>

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1. Atlantida

Obr. 2 Atlantský hřbet - mapa

Obr. 3 Bůh Poseidon jako vládce Atlantidy

Obr. 4 Město Zlatých bran

Obr. 5 Křišťálová lebka, největší nález Atlantské kultury dokazující vyspělost a zručnost kmene

Obr. 6 Boční sopečná erupce, která mohla být příčinou zničení Atlantidy

Obr. 7 Vyobrazení zkázy Atlantidy z akropole Mayského obřadního střediska

Obr. 8 Rotační osa země a vyobrazení zimní slunovrat

Obr. 9 Sluneční soustava, 9 planet

Obr. 10 Mayský kalendář

Obr. 11 Alexander McQueen

Obr. 12 S/S 2010 Alexander McQueen, Platon's Atlantis

Obr. 13 Alexander McQueen, Platon's Atlantis

Obr. 14 Moodboard

Obr. 15 Tvorba materiálu

Obr. 16 Barevnice

Obr. 17 Módní skica – 1. Model

Obr. 18 Módní skica – 2. Model

Obr. 19 Módní skica – 3. Model

Obr. 19 Módní skica – 4. model

Obr. 20 Módní skica – 5. model

Obr. 21 Módní skica – 6. model